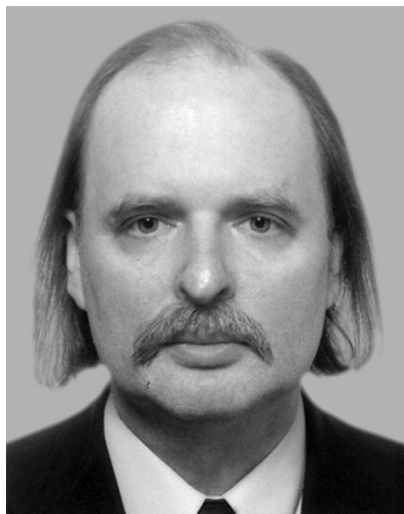

МЕЖУЛ Едуард Вікторович (08. 02. 1960, Київ) — живописець, графік. Чоловік Н. Проценко, внук І. Штільмана. Закін. Київський художній інститут (1985; майстерня А. Чебикіна). Працював учителем образотвор. мистецтва у школі № 26 (Київ, від 1979); кер. гуртка образотвор. мистецтва підприємства «Київміськбуд» (1987-90); кер. класу живопису в школі мистецтва ПАТ «Київметробуд» (1990-2015). На творчій роботі. Учасник

міських (від 1983), всеукр. (від 1988) худож. виставок. Персон. — у Києві (1992, 1996, 2000, 2002, 2006, 2008, 2010, 2016). Створює літографії, олійні пейзажі та натюрморти, поєднуючи класичні традиції укр. мистецтва з європ. імпресіонізмом.

Основні твори

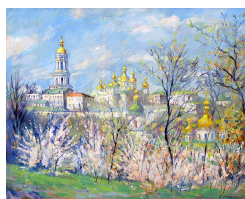
графіка – серія літографій «Київ у роки 2-ї світової війни» (1985); живопис – «Березневий вечір над Дніпром» (1988), «Сонячне павутиння» (1989), «Осінь. Поділ» (1991), «Дерева на Поштовій площі» (1993), «Ботанічний сад. Бузок цвіте» (1995), «Києво-Печерська лавра восени», «Всіхсвятська церква», «Краєвид над Лаврою» (усі – 1998), «Бузок на вікні», «Краєвид на Старокиївську гору», «Андріївський узвіз» (усі – 1999), «Магнолія у Ботсаду ім. Фоміна» (2000), «Печерськ навесні» (2002), «Контрактова площа» (2004), «Гладіолуси» (2010), «Осінь на Андріївському узвозі» (2016).

Рекомендована література

1. Валуєв Ю. Гама теплих тонів // Вісті з України. 1992, 21 жовт.;
2. Гнатюк М. Ніжні барви графічної строгості // Влада і політика. 2000. № 25.

Н. В. Гожа

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Межул Едуард Вікторович / Н. В. Гожа // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2018. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-65405>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).